

[Ib Nørlund.]

en ildtang, om jeg så må sige. Men selvfølgelig ønsker vi ikke, at Danmarks tilslutning til fællesmarkedet skal gå ud over tjenestemænd eller andre udmærkede mennesker. Derfor vil vi se på forslaget i udvalget, men jeg må varsle, at det vil ske med et meget kritisk syn.

Finansministeren (Heimesen):

Jeg kan, så vidt jeg forstod det, takke alle ordførerne for en velvillig behandling af forslaget, idet jeg har noteret mig hr. Ib Nørlunds bemærkninger.

Fru Ritta Ahm ville gerne have oplyst antallet af tjenestemænd ved EF og de ansættelsesperioder, der var de typiske, og ligeledes de honorarlønnedes, altså de ikke-tjenestemandsansattes, ansættelsesvilkår, og det skal jeg sørge for bliver belyst over for udvalget.

Jeg forstod, at hr. Kjærulff-Schmidt roste den omhu, hvormed forslaget var blevet udarbejdet, og det siger jeg naturligvis tak for.

Jeg forstod endelig, at hr. Henning Philipsen kun ville stemme for forslaget med højre hånd, og at hr. Ib Nørlund ville have en ildtang i hånden. Det mener jeg vi kan leve med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens finansår.

(Lovforslag nr. 137. Fremsat 13/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Ved at omlægge statens finansår til kalenderåret opnås der en række helt klare fordele.

For det første at tidkrævende omregninger, når oplysninger om statsbudgettet skal formidles på kalenderårsbasis, undgås.

For det andet at skatteår og finansår falder sammen, og det vil sige, at usikkerheden omkring skønnen ved indkomstudviklingen og skatteindtægterne formindskes.

Den tredje fordel er, at stat og kommuner får samme finansår, hvilket vil lette budgetsamarbejdet med alle former for kommuner, og det vil også give mulighed for en bedre styring af de midler, der er til rådighed for hele den offentlige sektor.

Jeg vil også gerne have lov at sige, at når nu de fremtidige finanslovsforslag skal fremsættes i juni — og dér vil jeg spørge finansministeren, det må vel være underforstået: inden grundlovsdag — så giver det finansudvalget en betydelig længere tid til at arbejde med forslaget i, nemlig alle sommermånederne, og til dér at have samråd osv.

Men jeg må også sige, at det indeholder ganske klart nogle ulemper, at man nu vil bryde med 128 års praksis. Det indeholder bl. a. den ulempe, at antallet af ændringsforslag givet vil blive meget stort, fordi et finanslovsforslag fremsat på det tidlige tidspunkt naturligvis må være behæftet med meget store fejlskøn. Det vil sige, at vi må få en række ændringsforslag af betydeligt omfang.

En anden ulempe er, at det er givet, at lovreserven i et forslag, fremsat i juni måned, faktisk ikke kan fastlægges, fordi man først, når statsministeren holder sin åbnings-tale i oktober, ved, hvad der skal fremsættes af lovforslag i den kommende folketings-samling, og det må naturligvis virke på lovreserven.

Det tredje problem, som jeg synes der ligger i det, er, at man bl. a. også bliver nødt til at udsætte behandlingen af stillingsnormeringerne og senere hen komme med ændringsforslag, for de skal jo igennem løn-ningsrådet, og det giver en række usikker-hedsmomenter mellem første og anden be-handling.

Jeg har nævnt disse ting og må have lov at sige yderligere, at det trænger nok til, at vi meget nøje får drøftet igennem de rent praktiske ting, for det er jo først og frem-mest en række praktiske ting, det drejer sig om. Lad mig f. eks. sige, at det for mig at se må være en helt klar ting, hvis det her skal